

[Viggo Starcke.]

løst problemet i frihed uden yderligere planøkonomi, uden nye skatter, uden udvidelse af priskontrollen, uden flere restriktioner, ordninger, bemyndigelser og kontrol, men til gengæld var det effektivt. De andre partiers forslag gik allesammen uden om vanskelighederne, byggede allesammen på flere skatter, flere indgreb — med at tage fra den ene og give til den anden. Nogle af dem ville have givet en formidabel udvidelse af restriktionerne, af administrationen og kontrollen, og til gengæld var de ineffektive.

Den samling af lovforslag, som regeringen nu i sidste øjeblik kaster på folketingets bord, anser vi ikke for at være tilfredsstillende. Nogle af forslagene er værd at overveje, andre kan der forhandles om, men som helhed er det et lovkompleks, der ikke løser det problem, som har forårsaget dets fremsættelse.

Retsforbundets forslag sigtede på at hindre, at de 2 milliarder kr. forøget grundværdi, som devalueringen og prisstigningerne har fremkaldt bare i den sidste 5-årige periode, skulle gå ud i omsætningen ved ejerskifte eller gennem ny prioritering. Derfor foreslog vi en statsgrundskyld på 1 pct. af den samlede samfundsskabte jordværdi, som er ca. 9 milliarder kr., det ville være blevet 90 mill. kr. om året, ikke bare i eet år, men hvert eneste år. Disse 90 mill. kr. svarer omtrent til renten af de 2 milliarder kr. jordværdistigning. Vi foreslog, at dette skulle bruges til skattenedsættelse efter nærmere forhandling, og det er derfor forkert, når det siges fra enkelte sider, at retsforbundet ville lægge denne grundskyld ovenpå de øvrige skatter. Da f. eks. det beløb, som denne statsgrundskyld ville give, omtrent ville svare til det beløb, som tolden indbringer i statskassen, når omkostningerne til opretholdelse af toldtaten er trukket fra, og da kyndige folk har beregnet, at tolden fordyrer varerne for husmødrene med det tredobbelte beløb, således at f. eks. 100 mill. kr. i told koster husmødrene 300 mill. kr. i prisfordyrelse, så ville man, hvis man brugte grundskylden til at afvikle tolden, derigennem opnå en betydelig prisnedsættende virkning. Grundskyld virker desuden således, at den ikke blot virker med det oprævede beløb, men med op imod det kapitaliserede beløb deraf.

Det andet vigtige punkt i vort forslag var en forøgelse af liberaliseringen dels for at tjene de danske forbrugeres interesser, dels for at opfylde Danmarks forpligtelser overfor Marshallorganisationen og imødekomme

de kraftige krav fra OEEC i Paris om en øget liberalisering af færdigvarer. Vi foreslog, at de varer, der først skulle sættes på friliste, skulle være værktøj, redskaber, maskiner og reservedele, dernæst korn, foderstoffer, træ, søm, skruer, bolte samt lastbiler og cykelgummi. Denne liberalisering ville give forbrugerne billigere varer og afskaffe en mængde urimelige avancer og overpriser.

Det tredje vigtige område, vi foreslog at sætte ind på, var en standsning af statens udpumpning af penge, standsning af Marshalludlånene til byggeri og ændring af statsfinansieringen af byggeri gennem byggelån, så at bygherrerne blev mere interesserede i billigt byggeri, og således at man derved kunne spare meget af den dyre, omstændelige statskontrol. Til gengæld for standsning af Marshalludlånene til erhvervsbyggeri foreslog vi, at bygningskatterne på nyt erhvervsbyggeri bortfaldt.

Da der synes at være enighed om, at der skal spares på de offentlige budgetter, var det fjerde område, vi ville sætte ind på, dette at forlange, at staten selv skal spare, før den opfordrer skatteborgerne til at spare en gang til. På statsbudgettet kan der spares meget store beløb, hvor store afhænger ganske af politikernes beredvilighed.

Vi tog samtidig i vort forslag afstand fra, at staten brød sine forpligtelser med hensyn til tjenestemændenes lønninger eller greb ind i organisationernes aftaler. Det ville være urimeligt, at arbejdere og tjenestemænd foruden at have den ulempe, at deres pristalslønregulering altid slæber langt bag efter, yderligere skulle nedskæres til fordel for staten eller de velstående. At den højtærede finansminister nu bebuder et udvalg eller en kommission til undersøgelse af pristalssystemet, kan vi billige.

Til slut anbefalede vi i vort forslag, at der blev optaget forhandlinger med nationalbanken om muligheden for en fri valutahandel i forbindelse med bankens gamle oktrojerede forpligtelse til at opretholde et sikkert pengevæsen.

Jeg hæftede mig med glæde ved det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards påvisning af, at det lå rigtig godt her i Danmark forud for devalueringen, men når det ærede medlem hævder, at hvis man går over til en fri valutahandel, vil man få en nedgang i kronens værdi, vil jeg gerne pege på det faktum, at denne nedgang i kronens værdi fik vi netop under det nuværende omsorgssystem, bl. a. ved hjælp fra det ærede medlem, som ved den lejlighed viste sig at være